

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 4

CLEVELAND, OHIO, FRIDAY MORNING, JANUARY 5, 1940

LETO XLIII. — VOL. XLIII.

MURPHY JE BIL IMENOVAN NA VRHOVNO SODNIJO

Washington, D. C., 4. jan. — Generalni zvezni pravnik Frank Murphy je bil danes imenovan po predsedniku Rooseveltu članom najvišje sodnije Zed. držav. Kadar bo senat odobril imenovanje, bo imel Roosevelt pri najvišji sodniji pet članov na svoji strani, ki je večino. V zadnjih treh letih je imel predsednik priliko imenovati pet članov na najvišjo sodnijo in je tako dosegel svoj namen, za katerega se je vršila lansko leto bitka v kongresu, ko je rekel, da bo liberaliziral najvišjo sodnijo.

Frank Murphy je star šele 46 let, je po veri katoličan, po političnem preprčanju dober demokrat. Prihaja iz države Michigan, kjer je bil pred par leti governer.

Murphy ne kadi in ne piše ter ga smatrajo prijatelji kot sovražniki za absolutnega poštenjaka. V posebni časti ima Murphy sv. pismo, ki mu ga je dala njegova mati, ko je bil še mlad deček in še zdaj vsak večer bere po en odstavek iz njega.

Na njegovo mesto kot generalnega zveznega pravnika je Roosevelt imenoval Roberta H. Jackson, dosedanjega generalnega solicitorja, ki je bil rojen 13. februarja 1892 v Spring Creek, Pa.

Dalje je imenoval Roosevelt sledče poslanike: James H. R. Cromwell za Kanado, John Cudahy za Belgijo in Luksemburg, George S. Messersmith za Kubo, R. Henry Norweb iz Cleveland, O. za Peru, Robert M. Scotten za republiko Dominic.

Sovražniki so postali prijatelji pri pivu

Buenos Aires, Argentina. — V tukajno pristanišče je despol angleška križarka Achilles, ki je igrala važno vlogo v boju z nemško bojno ladjo Graf Spee 13. decembra. Ko so prišli angleški mornarji na kopno in se podali v gostilno na čašo piva, so našli tam nemške mornarje z ladje Graf Spee. Ni vzel dolgo in obogji so se objemali za mizo in si nazdravljali. Kar težko so se ločili, ko so se morali nemški mornarji posloviti. Ker so internirani, morajo biti namreč vsako noč pred polnočjo v svojih bivališčih.

NACIJI NE POSLUŠAJO

Berlin. — Nemška vlada je ukazala vsem lastnikom restavrantov in gostiln, da morajo na ves glas odpreti radio aparate, kadar se oznanjuje razna poročila. Vsi gostje morajo pa poslušati. Vladni uradniki so namreč opazili, da se gostje ne zmenijo dosti za radijska poročila.

Prireditve za cerkev

Oltarno društvo fare sv. Vida bo začelo z 14. januarjem ob pol treh popoldne z enako prireditvijo, kakor se vrši vsak petek pod novo cerkvijo. Cenjeno občinstvo se že sedaj opozarja na to.

Demokratska seja

Danes zvečer ob osmih se vrši se Demokratskega kluba 23. varde v Knausovi dvorani. Vabljeni ste vsi demokratje 23. varde, da se udeležite.

Teta štorklja

Pri družini Mr. in Mrs. Joseph Knaus, 10713 Prince Ave. se je oglasila štorklja in prinesla lepo božično darilo, krepkega sinčka. Mamica je hči dobro pozname družine Frank Magdalenc, 10713 Prince Ave. Čestitamo!

Velika večina v CIO ni komunistična

Washington, 3. jan. — Diesov preiskovalni odbor je napravil uradno poročilo kongresu o svojem delovanju. V tem poročilu izjavlja odbor, da predsednik CIO, John L. Lewis ni komunist, niti ne simpatizira s komunisti. Enako je odbor pronašel, da voditelji v večini CIO unijah niso komunisti. Toda odbor pa trdi, da prevladuje v 11 izmed 48 SIO unijah komunističen duh in nekateri člani v teh unijah so celo prav delovni komunisti. V večini teh CIO unijah so iskreni ameriški delaveci, trdi odbor v svojem poročilu, ki si skušajo izboljšati svoje življenje in to na posveten ameriški način.

Delo tega odbora je pri kraju, razen če kongres dovoli nov denar za nadaljnje delo. Odbor priporoča kongresu, naj ne ukine ta odbor, ker je važen in je odkril mnogo tajnega delovanja tujemskih elementov v tej deželi.

Nemci vidijo splošno vojno radi Finske

Berlin. — Nemški narod je prvič dobil namigljaj, da nastane radi Finske še lahko splošna svetovna vojna. Nemško časopisje, ki je pod kontrolo vlade, se strinja z ruski napadi na Anglijo in Francijo radi pomoči Finki. Nemško časopisje sicer ne pravi direktno, da bo šla Nemčija Rusiji na pomoč na finsko fronto, toda iz preteklosti se sudi, da je to komentiranje nemškega časopisa priprava, da bo Nemčija podprla Rusijo v boju s Finsko.

Toliko pa omenja nemško časopisje, da bo Nemčija prisiljena storiti korake, če bodo zavezniški poslali vojaško pomoč Finki. Dalje svarijo naciji Norvesko in Švedsko, da bosta prelomili svojo neutralnost, če bosta dovolili Angliji in Franciji pošiljati orožje in municijo preko tega ozemlja na Finsko.

Angleška Hitlerjeva prijateljica je doma

Folkestone, Anglija. — Unity Unity Freeman-Mitford, angleška plemkinja in obovezatljica Adolfa Hitlerja je prišla domov iz Nemčije. Na ladjo in z ladjo so moral nestrati na nosilih.

Slošno se govori, da ima dekle v vratu rano, o kateri se ne v natančno, kje jo je dobila, na vsak način pa nekje v Nemčiji.

Nekateri pravijo, da se je sama ustrelila potem, ko se je skregala s Hitlerjem. Njen oče, Lord Mitford je izjavil, da ga ni nič sram, da je bila njegova hči takoj prijateljica Hitlerja.

Zakonca nista vedela, da imata otroka

Manchester, Anglija. — Tukaj se je zgodil slučaj, ki je morda edini te vrste na svetu. Zakonca Green sta namreč dobila otroka, pa ga niti pričakovala nista. Ernest Green je povedal, da se je neke noči zbudil in je videl, da leži pri ženi novorojeno dete, ki ga je žena rodila, ne da bi o tem kaj vedela. Otrok je umrl, ker ni dobil takoj pozornosti.

Poroka

V soboto ob devetih se vrši v cerkvi sv. Vida poroka Miss Elizabeth Alice Kosmač, hčerka Mr. in Mrs. Louis Kosmač, 6219 Carl Ave. in Mr. Joseph Smoleta, 5806 Bonita Ave. Vse najboljše v novem stanu!

Policija na pomoč

Porterville, Cal. — Tukajšnji policisti načelnik Lee Martin je spoznal, da mora biti nazadnje policija za vse na razpolago. Nekatere so podelile svojega devetletnega sina k zozdravniku, da mu izdere zob. Dve ura sta se metala mati in zdravnik s fantom, pa nista mogla do zoba. Končno se je mati spomnila, da ima fant grozen strah pred policijo. Telefonirala je po policijskega načelnika, ki je takoj prišel. Fant je sedel potem na stolu, kot bi ga pribil.

Rusija je v nevarnosti, da prekinejo z njo vse države diplomatske zveze

Paris. — Zadnje čase se kaže, da bo izgubila vojna na Finski vso pozornost Evropi in da vse gleda na Rusijo, kdaj bo ostala popolnoma osamljena, brez vsačih diplomatskih zvez z drugimi deželami. Moskva že čuti, da so se začele obračati od nje razne evropske države. Anglija je že odpoklicala svojega zastopnika, ki se najbrže ne bo več vrnil v Moskvo. Francoski poslanik bo najbrže v kratkem dobil povelje, naj pride domov. Mussolini je zapovedal svojemu poslaniku, naj se javi doma.

Iz Buchareste se poroča, da je Italija povedala nemškemu zunanjemu ministru, da bo Italija takoj nastopila, če pride Stalin na romunsko mejo. To pomeni, da je dobila Nemčija miglja, naj sporoči v Moskvo, da države proč od Balkana, sicer je v nevarnosti rimsko-berlinska oblast.

Listnica uredništva

M. K. — V starim domovini so nas učili, da je pet delov sveta: Evropa, Azija, Afrika, Avstralija in Amerika. Po najnovještem pa učijo, da imamo sedem kontinentov ali večjih zemeljskih celin: Evropa, Azija, Afrika, Avstralija, Severna Amerika, Južna Amerika in Antarktika. Trdijo, da sta Ameriki dve celini, ker ju loči Panamski prekop. Antarktika (Antarctica) je pa ozemlje okrog južnega tečaja, ki ga geografi smatrajo kot kontinent.

Zakrajškovi koledarji

Pogrebni zavod Frank Zakrajšek ima lepe koledarje. Kdor ga hoče imeti, naj se zglaši na 6016 St. Clair Ave.

Bivši clevelandski komunist obtožen sabotaže

Washington, D. C. — Generalni pravnik Frank Murphy je obtožil pred federalno distriktno sodnijo vojaške špijone bivšega Clevelandčana, komunista Israela Amterja. Obenem z Amterjem je obtoženih še sedem drugih komunistov in tri trgovske hiše, ki so imeli komunistične zvezne.

S tem je generalni pravnik odpril splošno gonjo proti vohonom in tujezemskim propagandistom v Zedinjenih državah. Leta 1930 se je bil Amter vrnil v Cleveland, kjer so mu lokalni komunisti pripredili več banketov. Prav takrat je prišel Amter iz newyorške jere, kjer je preselil šest mesecov radi izgradenih brezposelnih v New Yorku, kjer je prišlo do pobojev. Leta 1928 je bil spoznan krivim enakega prestopnika v Martins Ferry, O. Istega leta je bil aretiran tudi v Clevelandu, ker je hotel razbiti shod Kerenškevih prištavov v Masonic dvorani.

Odbor "Slavčkov"

Mladinski pevski zbor "Slavčki" ima za letos sledči odbor: Predsednik Joseph Trebec, podpredsednica Rose L. Erste, tajnica Julia Peterrel, 1383 E. 55th St., blagajničarka Anna Cirnski, zapisnikarica Josephine Petrič, nadzorni odbor: Ema Drobnič, Antonia Mihevc in Jr. Sterle, zastopnika za skupne zbrane Mrs. Rose Erste in Mr. Sterle; gospodarski odbor Mr. Kure, Mr. Zupan in Mr. Birtič. Pevske vaje so vsako nedeljo od 10 do 12 pooldne. Pevovodja Mr. L. Šeme; mesečne seje vsak 3. torek v sobi št. 2 SND.

Kegljačice vabijo

Naše vrle kegljačice od društva Marije Magdalene št. 162 KSKJ vabijo na plesno veselico 6. januarja v Twilight Ballroom. Trebarjev orkester bo hladil vse podplate, dekleta vam bodo postregla z jedajo in pijajo. Najboljša zabava je vsakemu garantirana.

Zaroka

Mr. in Mrs. Terček Sr. iz 15621 Holmes Ave. naznanjata, da se je zarocila hčerka Amalia z Mr. Valentim Habjan, sinom Mrs. Mary Habjan, 17203 Grovewood Ave. Oba sta dobro poznana člana cerkvenega kluba pri pari Marije Vnebovzetje v Collinwoodu. Naše čestitke!

ovili še volnene široke ovoje in si nataknili kožuh iz medvedje kože, ki jim je segal do gleznej. Noge so v taknili v smučke, prisorene na obeh končeh. Trije možje so vzel puške, četrtri pa avtomatično strojnicu, ki so jo bili vzel Rusom.

"Pa se se izgubili v mraku. Čeprav je bilo poldne, pa ni bilo sonca. Okrog poldne je tukaj samo nekaj svetlobe, sicer je ves dan temačno. Kadar pa sije luna, je skoro svetlo ko podnevi.

"Sel sem s poročnikom K. na ogled. Na smučkah sva drsela na 15 milj oddaljeni hrib. Od tukaj do ruske linije je dve milji. Poslali so proti nam bojne tanke in mi smo jih mirno počakali," je pripovedoval poročnik. "Ko so prišli bližje, smo jim dali s hriba, uničili en tank, ostali so udarili nazaj."

Komaj je poročnik to izgovoril, je prekinilo smrtno tišino ostro strelenje. Najbrže so na-

VLADNI IZDATKI BODO ZOPET SILNO VELIKI

Washington, D. C., 4. jan. — Predsednik Roosevelt je predložil kongresu proračun za fiskalno leto, ki se prične 1. julija 1940. Vladni izdatki so proračunani na ogromno vsoto \$8,424,000,000, ki pa so za \$675,000,000 manjši kot v tekočem letu. Roosevelt računa, da bo voda dobila v davkih \$6,150,000,000, torej bodo izdatki večji in tako bo šla vladu v svoj 11. zaporedni deficit.

Obenem je predsednik pripovedal, da kongres razpiše nove davke za narodno obrambo v vsoti \$460,000,000, kar bi se potiral, če bo kongres to odobril leta 1941. Ta davek naj bi se dobil od dohodkov, zemljišča in davka na dediščine.

To je zadnji proračun, ki ga je Roosevelt predložil kongresu, razen če bo zopet izvoljen. Prihodnji proračun bo predložil bodoči predsednik enkrat po 20. januarju 1941.

Odkrite sleparije pri mestu

Že več kot dve leti so državni pregledovalci pregledovali knjige in račune pri mestnem utilitetnem oddelku. Prišli so na sled, da je bilo mesto osleparjeno za tisoče in tisoče dolarjev pri nakupu premoga. Sled gre prav iz mestnega urada pa do premonstrativnega družbi. Sleparije se je vrnila na ta način, da so dobivale držubne cene za boljši premog kot so ga dovala v Cleveland. Natančna vsota, za katero je bilo mesto oškodovano še ni znana. Najbrže gre za najmanj \$100,000. Toda na podlagi te preiskave je podal v celoti svojo odgovrednost glavnemu inženir Leroy A. Quayle.

Društvo št. 477 SNPJ

Društvo "Na Jutrovem" št. 477 SNPJ je izvolilo za letos sledči odbor: Predsednik Peter Segulin, podpredsednik Mike Ludvik, tajnik Gašper Segulin, 10709 Prince Ave., zapisnikar Frank Hribar, blagajnik Joe Bartol, bolniški nadzornik Mike Ludvik, nadzorniki John Samson, John Gril, John Lavrenčič.

Zadušnica

V soboto 6. januarja ob sedmih se bo brala v cerkvi sv. Vida zadušnica za pok. Frances Russ, tridesetdnevna. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabjeni.

S finsko patruljo pri 41 pod ničlo

Časnikarski poročalec Aldridge poroča o doživetjih s finsko patruljo na severni finski fronti, da si v sva jalo lahko predstavljam v kakšnih okolišinah se bije boj v arktičnih krajih za dom in za svobodo.

"Zunaj kaže topomer 41 stopinj pod ničlo in obeta se snežni vihar. Čeprav je bilo poldne, pa ni bilo sonca. Okrog poldne je tukaj samo nekaj svetlobe, sicer je ves dan temačno. Kadar pa sije luna, je skoro svetlo ko podnevi.

"Sel sem s poročnikom K. na ogled. Na smučkah sva drsela na 15 milj oddaljeni hrib. Izkopljeni jamo v zemljo in razpnejo čez šotor. Notri postavijo pečico, ki je s sredbo zgoraj v zemljo, gorkoto in nič koliko dima. Pa glavno je gorkota, kaj drugo.

Tako žive Finci dan za dan, skoraj brez počitka, pa v katerikoli šotor sem prišel, sem vedno videl vesle obrazje brambor. Tudi jaz bi bil rad nategnili, da je sredbo zgoraj v zemljo, gorkota, kaj drugo.

Komaj je poročnik to izgovoril, je prekinilo smrtno tišino ostro strelenje. Najbrže so na-

</

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and HolidaysNAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznolach: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83

No. 4 Fri., Jan. 5, 1940

Za vse enako breme

V mestni zbornici se bo kmalu pojavila važna debata glede vodnih računov oziroma tistih slavnih in silno zasovraženih 40% k rednim vodnim računom, ki jih morajo Clevelandčani plačevati že od lanskega leta. Ta denar se rabi za zdravstveno napravo, ki čisti snov v odvodnih kanalih.

Resnica je, da Cleveland absolutno potrebuje denar za to, toda 40% od rednih vodnih računov je veliko pretirana vsota. Poleg tega je pa to breme, nepravično naloženo na odjemalce vode. To breme bi morali nositi vsi hišni posestniki enako in sicer po vrednosti posestva. Kakor se je pa plačevalo dozdaj, je plačal za to sanitarno napravo mal hišni posestnik več, kot pa kako veliko poslopij v mestu, ki je vredno morda stokrat več. Zato so se pa bogati lastniki poslopij in apartmanti hiš branili, da bi se to breme naložilo po vrednosti posestev, ampak so večino bremena vrgli na rame malim hišnim posestnikom, ki so morda sami v svoji hiši, ali pa dobivajo tako malo najemnino, da še za druge davke ni, nikar še za ogromne водне račune.

To je končno uvidela mestna zbornica lansko leto in je odglasovala, da se na 17. januarja letos preneha plačevati tisti 40 odstotkov. Župan Burton, ki je v prvi vrsti zahteval davek, se je izjavil, da bo zahteval od zbornice, da predlog poruši in ponovno naloži 40% na водне račune.

Mi smo odločno proti temu, ker absolutno ni pravično za male hišne posestnike. Če je ta sanitarna naprava v kistor vsega mesta, česar nihče ne zanikuje, naj nosi vzdrževanje iste vse mesto enako in to po sorazmerni vrednosti nepravičnega premoženja. Najprej naj mestna zbornica natanko prouči, raven koliko denarja se potrebuje za vzdrževanje te naprave in to se naj potem naloži na davkoplacovalce enako. To pa le v slučaju, če se za to nikjer drugje ne more dobiti denarja.

Potem bo posestnik, to je posestnik male hiše, ki zdaj plača za vodo z tistimi 40% morda \$12.00, plačal samo kake \$3.00. In bogati lastniki velikih poslopij v mestu, ki ne rabijo dosti vode, ker nimajo kopalinic in ne perejo in ne rabijo vode za namakanje vrta itd, plačajo zdaj s tistimi 40% morda \$3.00, bodo potem plačali \$8.00. To bo pravično, ker imajo več veljave in dobivajo lepo najemnino od uradov in drugih prostorov.

Naj bodo tudi bogataši v mestu toliko patriotski in njo po svojem premoženju pomagajo vzdrževati mestne naprave. Saj bi jih morali biti končno sram, da nalagajo to breme na ramena revnih ljudi.

Ket rečeno, v mestni zbornici bo debata. Kako bo izpadla ne vemo, ker imajo večino republikanci in se bojimo, da bodo ti potegnili z županom. Ampak apeliramo pa na demokratske mestne odbornike in zlasti na slovenske zastopnike: Pucla, Vehovca, Kovačiča in Crownja, da dvignejo svoj glas in se bore z vso silo proti temu nepravičnemu bremenu.

Če res ne gre drugače, naj se dobi ta denar od vseh davkoplacovalcev sorazmerno. Absolutno pa ne smete dopustiti, da bi ostalo breme zopet na ramah malih hišnih posestnikov. Dvignite tak protest, da se vas bo slišalo in da bo kaj zaledlo. Potem bomo rekli, da ste res naši pravi zastopniki.

Bitka za governerja

Ravno štiri mesece je še do primarnih volitev v državi Ohio in že se pojavitajo razni kandidati za te in one urade. Najbolj vroč boj v državi Ohio bo za governorski urad, katerega so zadnji izpulili demokratom republikanci po treh zaporednih porazih.

Kar se tiče naše demokratske stranke, moramo reči, da nam kandidat ne bo manjkal za ta urad. Pojavljajo se, ko gobe po dežju. Kakor vedo povedati politikarji, ne bo nič manj kot 23 demokratskih kandidatov za governerja. Seve, eden bolj zmožen ko drugi, in eden bolj svest zmage kot drugi.

Koliko izmed teh 23 jih bo faktično resno stopilo v kampanjo, se še ne ve. Ampak toliko jih je, ki bi bili radi kandidati in ki agitirajo na vse strani, da se jih izbere in podpre. Naravno je, da povzroča taka obilica kandidatov velik glavobol voditeljem stranke, ki morajo gledati, da se nikomur ne zamerijo in da izmed tolikih izberejo kandidata, ki ima priliko biti izvoljen.

Treba je izbrati kandidata, ki bi bil spremljiv vsem slojem in zlasti pa večini stranke, da bo šla solidno za njim. Če se bo stranka zopet cepila, kot se je pri zadnjih državnih volitvah, potem je škoda vsakega truda. Videli smo, kaj je prinesel boj med Daveyem in Sawyerjem, proti katerima je bila solidna republikanska stranka.

Zato je na voditeljih ležeče, da se ne zanese boj iz primarnih volitev na glavne volitve. Če bi se mogli demokrati zediniti že za primarne volitve na enem kandidatu in bi za tem stopila vsa stranka, smo skoro gotovi, da bi bil izvoljen demokrat governerjem. Zato bi pa moral biti izbran kandidat, ki se še ni zameril ne tej ne oni frakciji demokratov. Če bo pa kandidat tak, ki je bil že prej v boju s te ali ono grupo, ga bo ta prav gotovo porazila pri volitvah. Zlasti bo treba gledati na to, da bo ta kandidat spremljiv tako Daveyevi kot Sawyerjevi stranki, ki sta še obe jako močni. Odločen pristaš Daveya ali Sawyerja pa ne bi imel nobene prilike.

BESEDA IZ NARODA**Na delo v novem letu**

Minili so z radostjo in veseljem pričakovani božični prazniki in kakor bi trenil je zginilo tudi leto 1939. To je res čudno, da vse, kar je prijetnega tako hitro mine, toda ob vsaki lepi in veseli stvari se človek še bolj navduši in prav tako bi jaz razveda na navdušila članice društva sv. Rešnjega Telesa.

Stojim ob rojstvu leta 1940 in našem jubilejnem letu, kajti letos bomo obhajale 25 letnico, dokar je bilo ustanovljeno naše društvo. Za to leto smo si nadeli veliko naloga, kajti odprel smo že meseca decembra lanskega leta kampanjo za naš novi oltar. Upam, da z božjo pomočjo bomo zavrsili tudi to delo, ampak če bi ne imele tako navdušenega in dobre duhovnega vodje Rev. Slapšaka, bi šla stvar bolj počasi in težko naprej, ker on je ne utrudljiv, samo poglej na napredek, ampak s tem ne mislim nikogar žaliti, temveč samo dati malo javnega priznanja.

Kar je res je pa res, njegova noga ne stopi nikam, da ne ob vsaki priliki agitiral za društvo. Kakor pa otroci hitro opazijo očetovo marljivost in ga posnemajo, tako tudi naše članice, katerih hvala Bogu je veliko, ki sledijo svojemu duhovnemu vodju ter pridno zbirajo in nosijo skupaj kakor čebelice.

Že prej sem omenila, da bi rada navdušila vse in katera le kaj more naj pomaga k temu lepemu cilju. Prosim vas bodite prijazni in če v resnici ne morete prispevati, kadar vas obiščete, dajte vsaj poguma drugim in ne osmešite jih. Ženske, ki se trudijo v resnici nimajo preveč časa hoditi okrog, a se žrtvujejo za dobro stvar. Zbiranje ni nič kaj lahko delo in nihče ne ve kaj je, dokler sam ne poizkus.

Ob nastopu novega leta želim vsem članicam društva sv. Rešnjega Telesa obilo božjega blagovslova in na koše potrežljivosti ter ljubezni in krona naša bo, če Bog da zdravja vsem, najlepša 25 letnica, kar ji je še kakšno društvo imelo.

Ne smem vas pozabiti opomniti, kar že same veste je mesec december zelo važen, ker omenjeni mesec se vrše volitve društvenih uradnikov, a še bolj važen pa je mesec januar, ker ta mesec so čitani računi o poslovanju v preteklem letu. Pri nas bo taka seja v nedeljo, ko nam bo tajnica prečitala račune. Članice, katerih se zanimajo za poslovanje našega društva, saj vem da vas je precej, dajte ve spomniti še drugi, kajti moja želja je, da bi vas bilo lepo število na seji. Želja moja je, da bi se malo bolj številno udeležile ure pobožnosti, ki jo vodi Rev. Slapšak, prvo nedeljo. Veste nekam precej žalostno. Torej ne zamudite te prilike. Pridite vsi, ki ljubite veselo družbo. Frank Sirk pravi, da nam bo povedal kako se je počutil samo v gozdu, ko je zasledil medje stope, pravil, da mu kar klobuk ni hotel več na glavi stajti.

Pravijo, da bo toliko zabave in veselja, da si ga bomo lahko kar v vrči natlačili ter ga rabil čez leto, kadar se bomo kaj kislo držali ali kak rive kuhalili. Torej ne zamudite te prilike. Pridite vsi, ki ljubite veselo družbo. Frank Sirk pravi, da nam bo povedal kako se je počutil samo v gozdu, ko je zasledil medje stope, pravil, da mu kar klobuk ni hotel več na glavi stajti.

Mr. Fortune pa pravi, da najbolj varno je iti na lov na srnake na 80. cesto v Slovenski narodni dom, ker tam ga bo prav gozdu vsak in brez posebne sitnosti dobil in tako dobre, da ga bo treba kar na "špago" privezati, da se ga bo malo gori in dol po grlu potegnilo, če bo pa to vse res, homo pa že videli saj pravijo, da lovci ne lažijo in jim moramo verjeti. Pozdrav, Apolona Kic.

— Za regulacijo Dobršnice je bilo odobrenih 80,000 din. Potrebno bi bilo, da se delo čim prej prične, da se zaposle številni brezposelnici na drugi strani pa bi bil tako potok, ki ob vsakem večjem deževju poplavljajo najboljše njive, že do spomladni reguliran.

Oranžni ples

Društvo Napredne Slovenke št. 137 SNP prirede oranžni ples v soboto večer 6. januarja v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. To bo nekaj zelo zanimivega (še posebno zato, ker sedaj prestopno leto). Dekleta z ličnimi koščaricami bodo prodajale po dvorani oranžne.

Ana Gliha, predsednica.

Zvedela sem nekaj novega

Newburgh. — Malo prepogo sto sem se začela oglašati, a že takrb pride, da ne morem molčati, bom pa vsaj tistim deloma ustregla, ki me vedno nadleguje in opominjate, da naj večkrat kaj napišem, vsem pa človek ne more ustreči. Dopisnik, ki piše dopis pa tudi ne v kolikim čitateljem lista bo ustregel in koliko čitateljev bo njegovo pisanje zavoljilo, mogoče se bodo nekateri celo norčevali iz njega in se mu posmehovali ter ga kritizirali, da ne zna tega ali onega izstaviti v dopisu.

Tako sumišenje tudi meni prepreči več dopisov, ker nevem kaj cenjeni čitatelji sodijo o mojih dopisih, čeprav vem, da tisti vedo vedno veliko povedati o drugih, ki sam najmanj vedo in kritizirajo zato, ker sam ne znamo kaj boljšega napraviti. Vsak človek, ki nekaj ve, ne bo nikdar govoril slabko o svojem bližnjem in se mogoče baha s svojo učenostjo.

Omenila sem že v začetku, da vselej pride tako, da ne morem in ne morem molčati in da tudi danes ne bom molčala je vzrok, ker bo na naši naselbini nekaj, kar še nikdar prej ni bilo. To sem pa zvezdeli prav na skrivaj in sem morala še zagivati, da ne bom nikomur povedala in to bom tudi držala. Vem pa da se tudi drugim zdi nekaj čudno, ko opazujete, da Mr. Fortune in Mr. Kerčič tako letata sem in tja kakor smo pastirji delali, kadar nismo imeli zvezčer vse živine, ko je bilo čas gnati domov.

"Prvi Ameriško-slovenski dan," ki se je vršil 8. julija lanskega leta v West View Parku, katerega se je udeležilo, kljub slabemu vremenu, krog deset tisoč rojakov in rojakinj, je bil velik uspeh. To je bil prvi skupni nastop Slovencev v zapadni Pennsylvaniji in bo ta prireditev ostala trajno v spominu vsekemu, ki se je udeležil tega dneva.

Na tej konferenci bo odbor počel svoje poročilo, sklepalo se bo o pravilih in prihodnih prireditevih in izvolili se bodo tudi novi odbor. Odbor je poslal vabilo na vsa društva v zapadni Pennsylvaniji, da pošljajo svoje zastopnike na konferenco.

Apeliramo na vsa društva in organizacije, da z nami sodelujejo in podpirajo to drugo skupno prireditev, katere namen je, da deluje za slog in napredek ameriških Slovencev. Za odbor,

Dr. F. J. Arch, predst.,
Matt Spoler, tajnik,
John Deeman, blagajnik.

Prijazno vabilo

Vse člane in članice društva Kristusa Kralja se vladivo vabi, da se polnočevalno udeležite prihodnje društvene seje, ki se vrši 7. januarja v navadnih prostorih in ob navadnem času. Pridite, kajti na tej seji bodo prebrani računi preteklega leta, da boste lahko vedeli, kakšno je bilo poslovanje in napredek našega društva.

Udeležite se te seje v malo večjem številu, kot ste se zadnje, saj vendar vsak je del v gospodinju hoče vedeti koncem leta, koliko in kako se je napredovalo v preteklem letu ter hoče vedeti ali se napreduje ali nazaduje in ravno tako bi moral zanimati vsakega člena in članico, da bi se malo bolj pogosto udeleževali sej in ne samo zunaj zavabljati in se kregati. Pridite na seje in povejte svoje mnenje in dajte dobrih nasvetov društvenemu odboru.

Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da vsako sejo dobi eden izmed navzočih članov ali članic en dolar. Le pridite, bomo vidi, kdo bo tako srečen. Po seji pa boste lahko zavabe; imeli bomo

če verjamete al' pa ne

Zdaj, mislim, da je že toliko po praznikih, da lahko spregovorno pametno besedo, čeprav morda nekaterih še vedno črči po glavi, ker so "ga" morali tolko prenesti, ko se je vrtela zadnja prema starega leta okrog nas in se norec stari ni hotel spraviti v kraj, dokler ni izgubil oba osnika in pesta pri kolesih.

Tudi jaz sem jih obhajal, bodi Bogu potoženo, da jih bom posmivil vseh 366 dni, če bom vse te na svoj račun pripisal in jih bom. Prav zdi se mi, da sem imel take praznike edini izmed vseh 130,000 ameriških stanovalcov. Vsaj kolikor sem potem razvidel

malo prigrizka in tudi za suha grila bo kaj. Od strani sem nekaj slišala, da se bomo tudi malo zavrteli. Pridite, ne bo vam žal.

Veselo novo leto vam želim vsem skupaj. Na svidenje v nedeljo 7. januarja.

Mary Stanonik, blagajničarka.

Naredimo izjemo

Naredimo enkrat izjemo in pridimo na sejo Mladinskega združenja Slovenskega domu na Holmes Ave. Pride naj vsaj eden od staršev, katerih otroci spadajo k temu zboru in če prideta oba (oce in mati) bo pa še toliko bolje.

Seja se vrši takoj po vaji in sicer nočjo, v petek 5. januarja ob 10.00 uro v hotelu St. Butler, Pittsburgh, Pa. Pricetek ob dveh popoldne.

Namen te konference je, da se napravijo priprave za drugi Ameriško-slovenski dan v zapadni Pennsylvaniji.

Omenila sem že v začetku, da vselej pride tako, da ne morem in ne morem molčati in da tudi danes ne bom molčala je vzrok, ker bo na naši naselbini nekaj, kar še nikdar prej ni bilo. To sem pa zvezdeli prav na skrivaj in sem morala še zagivati, da ne bom nikomur povedala in to bom tudi držala.

Na tej konferenci bo odbor počel svoje poročilo, sklepalo se bo

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. Maya

"V pravi Sahari levov ni. Ročica potrebuje vodo, te pa v puščavi ne najde."

"Vem, da potrebuje vodo! Sirupa menda ne pije!"

"Toda," je trdovratno nadaljeval, "pri takem potovanju gre še za vse kaj druga!"

"Na primer —?"

"Na primer za jezikovno znanje. V Alžeriji govorijo francoski, kajne?"

"Da."

"In v puščavi —?"

"Arabski."

"Arabsčini pa niste kos —!"

"Zakaj ne? Učil sem se arabščine. In moj učitelj velja za najboljšega arabista v Nemčiji."

"Vrag vas vzemi! Ne pridem vam do živega!"

Pa — še nečesa sem se spomnil. Ne boste mogli potovati v tisto deželo peska in žege!"

"Zakaj pa spet ne?"

"Denarja nimate!"

"Imam ga!"

"Oho —?"

"Da!"

"Kje neki bi ga bili dobili?"

"Saj sem vam pravil o Hartonu in o bonanzi. Prodal sem mu svoj delež, lepe denarje sem dobil za njega. In na detektivne pozabite! Mr. Josy Taylor mi je izplačal bogat honorar in bankir Ohlert je pridal še prav izdatno nagrado iz hvaležnosti, da sem mu sina rešil. Dovolj tam, da pridem domov in v Afriko in tudi nazaj!"

Jezno je zakril z rokami.

"Torej pa le pojrite, le pojrite v tisto vašo Saharo! Ne morem razumeti človeka, ki sili v njo! Pesk, psek in nič druga ko pesek! In milijon puščavskih bobov! Ali ni lepše, mnogo lepše, tu pri nas —?"

Le pojrite! Ločena sva! Kajti kdo ve, če se še kedaj spet vrnete iz tiste, tiste — dežele!"

Ves jezen in razburjen je stopical po sobi z rokama na hrbtni, godel nerazumljive besede, pa zahamnil sedaj z eno, sedaj z drugo roko zaničljivo po zraku.

Pustil sem ga. Saj sem ga poznal. Dobrodušen človek je bil in njegova dobodušnost mu ni dala, da bi bil dolgo jezen na meñe.

Ress se je kmalu spet pomiril, obostal pred menoj in vprašal:

"In medvedarica —? Ali jo boste rabili v tisti puščavi?"

"Seveda!"

"Jo hocete vzeti s seboj?"

"Z veseljem!"

"In repetirka —? Mislite, da bi vam utegnila koristiti?"

"Seveda!"

"Jo hocete imeti?"

"Njo še prav posebno rad!"

Torej pa vzemite obe! Tule!

Pa glejte, da odidete! Poberite se odtod in ne pridite mi nikdar več pred oči, če nočete, da vas vržem skozi vrata, vi — vi — vi neumni puščavski osel vi!"

Potisnil mi je puški v roke, odpri vrata, me sunil ven in jih zaluputnil za menoj.

Prav nič nisem bil užaljen. Mirno sem šel po stopnicah in na ulico. Vedel sem, kaj bo storil.

Ko sem bil na ulici, je res pomol glavo skozi okno in mi zaklicil:

"Saj pridele zvečer spet k meni?"

"Seveda!"

"Well! Vam skuham pivovko na samovaru. Saj vem, kako dobro vam tekne!"

Sedaj pa glejte, da odidete od tod!"

In ko sem nekaj dni pozneje prišel po slovo, sem mu moral besedo dati, da se črez pol leta vrnam v države in da ga običsem, če me ne bo kaj čisto posebnega zadržalo.

In izpolnil sem mu oblubo. Obiskal sem svoje domače ljudi, šel v Afriko in se črez pol leta tačno spet pojavit v njegovih sobici.

Silno me je bil vesel. Priprave-

dovati sem mu moral svoje doživljaje in ves ponosen je bil, ko sem mu pravil, kako koristni sta mi bili puški v boju z roparskimi beduini in da sta zasloveli celo po Alžeriju.

Povedal mi je, da ga je Winnetou obiskal. Moj prijatelj mu je naročil, naj pridem za njim na Rio Suanco, kjer da bo na lovu z Apači.

Koj sem se odpravil na Rio Suanco.

Tri tedne sem rabil za pot, tabor Apačev pa sem kmalu našel.

Pokazal sem Winnetou svojo novo puško. Zelo vesel je bil repetirka, ni si pa želel, da bi jo tudi sam imel. Najbolje bi bilo, je dejal, če bi Mr. Henry vobče nobene repetirke več ne izdelal. Prav istih misli je bil o takem brzostrelnem oružju kakor jaz.

Tudi sam mi je pripravil veliko veselje. Poklonil mi je krasnega vranca, ki ga je nalač za mene vzel s seboj na Rio Suanco, cikotkrvne mustanga, najskrbnejše šolanega v indijanskih dressurah. Ime mu je bilo Swallow, lastovka, ker je bil nagel kakor lastovka.

Udeležil sem se lova na bizon, si počil od tritedenskega potovanja in se naučil marsikrate lovske skrivnosti Indijancev.

Po lovu je bil Winnetou namenjen k Navajom, ki tudi spa-

dajo veliki družini apaških rodom. Spril so se z bratskim rodom, z Nijoram, in Winnetou, vrhovni poglavar vseh Apačev, bi jih naj spet spravil. Domenita sva se, da ga bom spremljal.

Pa zgodilo se je drugače. Nekaj dni pred odhodom so naleteli na nas beli, večjo pošljatev zlata so spremljali iz kalifornijskih rudnikov na vzhod. Seveda so se silno prestrašili, ko so neprizakovano zagledali Apače, pa se koj pomirili, ko so čuli imeni Winnetou in Old Shatterhand.

In tedaj sem se prepričal, da sta najini imeni res na dobrem glasu.

Beli so me namreč prosili, da jim bil za scouta in jih spremljal do trdnjave Scott, seveda za dobro nagrado. Ni mi bilo, da bi se ločil od Winnetoua, saj sem ga komaj spet našel. Pa Winnetou, moj učitelj, je bil ponosen, da mi ljudje že toliko zaupajo, še sam je sili v mene, naj ponudbo sprejmem. Ko bi me več ne potrebovali, me je tolažil na moje ugovore, lahko spet pridem za njim. Čakal bo na mene na Gravel preriji, zapadno od Misouri, kjer je nameraval obiskati svojega starega prijatelja Old Firehanda, ki da se trenutno več v tistih krajih na lov.

Kej je torej sam tako hotel, sem sprejet službo in šel za scoute, prvikrat v življenju.

Srečno sem pripeljal bele v trdnjavo Scott. Seveda sem doživel marsikako prasko z rdečimi in se prebil skozi mnoge nevarnosti, ki pa sem jih vzel na lastne rame. In nekajkrat je bilo, da sta me le brzostrelna repetirka in nagli Swallow rešila smrti.

"Saj pridele zvečer spet k meni?"

"Seveda!"

"Jo hocete vzeti s seboj?"

"Z veseljem!"

"In repetirka —? Mislite, da bi vam utegnila koristiti?"

"Seveda!"

"Jo hocete imeti?"

"Njo še prav posebno rad!"

Torej pa vzemite obe! Tule!

Pa glejte, da odidete! Poberite se odtod in ne pridite mi nikdar več pred oči, če nočete, da vas vržem skozi vrata, vi — vi — vi neumni puščavski osel vi!"

Potisnil mi je puški v roke, odpri vrata, me sunil ven in jih zaluputnil za menoj.

Prav nič nisem bil užaljen. Mirno sem šel po stopnicah in na ulico. Vedel sem, kaj bo storil.

Ko sem bil na ulici, je res pomol glavo skozi okno in mi zaklicil:

"Saj pridele zvečer spet k meni?"

"Seveda!"

"Well! Vam skuham pivovko na samovaru. Saj vem, kako dobro vam tekne!"

Sedaj pa glejte, da odidete od tod!"

In ko sem nekaj dni pozneje prišel po slovo, sem mu moral besedo dati, da se črez pol leta vrnam v države in da ga običsem, če me ne bo kaj čisto posebnega zadržalo.

In izpolnil sem mu oblubo.

Obiskal sem svoje domače ljudi, šel v Afriko in se črez pol leta tačno spet pojavit v njegovih sobici.

Silno me je bil vesel. Priprave-

JOŽE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Svoje korake sem nameril po skromnih ulicah Nazareta, da si ogledam mestece, ki steje okrog 9,000 prebivalcev, ki so v večini kristiani; precej od teh je katoličanov, katerih je okrog 2,000, potem so pravoslavlji, protestantje in mohamedanci. Judov tu ni. Kristjane se pozna po tem, da imajo nad temno rdečem fusu polmesec pa križ, dočim imajo mohamedanci polmesec pa zvezdo. Ljudje so videti prav prijazni in pošteni. So sicer revni, toda pri vsem tem se vidi, da so prav zadovoljni, kar je razvidno iz vedrih in zdravih lic. Jaz sem se brez vsake bojnici štel med njimi po Nazaretu in se nisem bal kakega nasilja; tega je več v modernih mestih, ne v Nazaretu.

Med prav odličnimi kraji Nazareta je nekdanja shodnica, oziroma kraj, kjer je stala srednjeveška shodnica ali sinagoga, v katero je zahajal ob sobotah tudi Jezus, ki je s svojim rojakom razlagal Sveto pismo Starega zakona. Prostор shodnice je nizko v kripti podobnem kraju, kjer je po prav starem izročilu ter po odkritju izkopin stala ta znamenita shodnica.

Neko soboto pride Jezus v to shodnico in dajo Mu knjige v Kafarnaum pri Genezareškem jezeru ter si ondi izbral svoj dom pri Simoni Petru. Kafarnaum je sprejel Njega, ki Ga je Nazaret pahnil od sebe.

Značilna je tega Gospodova izjava, ko pravi: "Nobenega prenika ne sprejmejo v njegovem kraju." Gospod, ki ni nikdar rekel kaj tjavendan, pač pa so Njegove besede imelo vedno globok pomen, zadene tudi takoj na kraljice naravnosti v živo. Mar ni tudi dandanes na krovu tako in tako je bilo vedno? Domač ro-

jak, pa bodisi še tako dober in zmožen, ne bo uspel tako kot

tujec, pa bodisi v tem ali onem; v cerkvenih, državnih, narodnih ali pa drugih ozirih. Domäčini ga ne poslušajo, ker jim je vse preveč domač. In nedržno se slišijo opazke: Kaj bi neki. Mar ga ne poznamo? I, saj vemo čegav je, poznamo očeta, mater, no in tak bi nas učil? Kaj še! Podobno kakor Nazarenčani nad Gospodom se spodikajo, pa sponašajo tako malenkostno. Če je pa tujec, ki je morda dosti slabši, bo pa uspel.

Slovani na sedanjem Rusku, so v 9. stoletju šli po knezom na Skandinavsko k Normanom; doma ga niso mogli dobiti in če bi ga, bi ga ne ubogali. Naš Baraga bi izdalek ne bil tako slaven, aki bi misijonar doma, velik je postal v daljini tujini, med Indijanci, ki so ga res spoštovali in ljubili, dočim je na Slovenskem dobil vse prej ko priznanje. Med Slovane sta morala priti oznanjat božjo besedo Grka: sv. Ciril in Metod. Rusijo danes vlada ne Rus ampak Azijat Stalin in Nemčija vlada avstrijski Hitler. Brez številja je primerov, ki dosledno potrjujejo Gospodovo izjavo v Nazaretu.

Še eno prav resno stvar se vidi iz vedenja Nazarenčanov: Gospoda so pahnili iz mesta in v Njim izgubili vse. Lahkomilno, da z svojo brutalnostjo do svojega rojaka so se strašno pregrevšili, tako, da so Ga izgubili. V resno svarilo so onim, ki Šoga in Njegove poslance zametavajo, zaničujejo in preganjajo. Bog se od njih umakne in to kar bi dal njim bo dal drugim. Mar ne vidimo, kako v nekaterih krajih, ko se dosledno preganja vero, pa zavlamti druge. Vera za to ne propade in Cerkev stoji dalje, propadejo pa narodi, ki zavrejo Boga in propade posameznik, ki v svoji zmoti peha Boga od sebe.

Ako bi imel čas, bi bil stopiljak, pa bodisi še tako dober in zmožen, ne bo uspel tako kot

Iz ladje sem potem gledal na Karmel. Nisem utegnil iti tja: časa za to mi je zmanjkal, a žaloval za to nim, tudi ne godnjal. Saj sem videl toliko, da si več nimam mogel želeti: Jeruzalem, Betlehem, Nazaret, Genezareško jezero, Ain Karim, Jordan, Jericho, pa še veliko drugega, pa bi se usajal ali žaloval ker nisem bil na Karmelu? Če bi radi tega nejevoljno stresil, bi bil kakor berač, katerega posadilo za kraljevsko bogato obloženo mizo, kjer ima na razpolago vse najboljše jedi in pičače, nakar mu nasujejo še polne žepe rumenih cekinov, a bi pri vsem tem godnjal.

Tako bi ravnal jaz, če bi se radi česa pritoževal, ko sem se vračal od majlepšega potovanja, ki si ga morem misliti; vse sem imel na razpolago in duševno bogat ter prerojen sem se vračal iz dežele božjih skrivnosti, kjer sem videl v mrzli kamen pisane resnice o božjem bivanju na zemlji: Vse od Mrtvega morja do Genezareškega jezera, od Jeruzalema do Kafarnauma, od Betlehema do Nazareta, od Olske gore do Gore blagov, pa tja na Kalvarijo, vse priča o resničnosti sv. Evangelijs, istinosti sv. pisma, da je bival v tej deželi On, ki je večna Resnica ter je trpel in umrl za nas.

(Dalje prihodnjic.)

— Postojna. Umrla je Frančiška Čeč, roj. Vadnal, starca 68 let.

— PODPIRAJTE SLOVENESKE TRGOVCE

MALI OGLASI

Naprodaj

6 sob moderne hiša, parna gorilna (hot water heat), velik lot, na 169. cesti blizu Grovewood Ave; vrednost \$7,500. Hitremu kupcu gre samo za \$4,600. Michaeljevi Bros., 6031 St. Clair Ave., Real Estate, Insurance.

V najem

Ko so hrasti šumeli

ZGODOVINSKI ROMAN

Ves Izborški je bil, razen srednje velikega trga v današnjem mestu, stisnjeno v trdnjavco.

Na levo od njega je, kamorkoli je človek pogledal, kakor mehke gube preproge, vržene na polno hribe, zelenel sam gozd.

Na desni je bilo pobočje brega bolj strmo in višje; mestoma se je kakor skladaste žolte stene in skale dvigalo visoko nad dolino reke; nad ostrim rtičem, ki je padal s tega brega v dolino, se je izra vrhov gozda blestel križ za drevjem skrite cerkev.

"No, pol pota smo že napravili!" je rekla bojarinja in se pokrižala, zroča na kupole cerkve. "Ali bo mati protopopica vesela, ko nas nič ne pričakuje!"

Tasja je zaploskala v dlani in poskočila na mestu.

"O, kako sem vesela, da bom videla krstno botro!" je vzliknila. "Grunja, letiva naprej, katera bo hitrejš!" — in ne čakajoč odgovora je dekle šinila po cesti niz dolin; črne kite so ji odletale z ene strani na drugo.

"Kam, kam? Padeš!" je kričala mati, toda Tasja je že izginila v globeli.

Gordnjače na hcer je šla bojarinja kakor raca za svojim zardonom z Grunjo po cesti.

Tam je bilo opravka; od kočije so izpregli prvi šest konj in z verigami zavrnli kolesa tako, da si niso mogla vrteti; zavrnli so tudi ostale vozove, vsi ljudje so z njih in prevoz se je, vijoč se kakor kača, začel spuščati po klancu.

"Zakaj si, Grunjuška, nekako nevesela?" je vprašala Alena Ivanovna.

"Ne, nič ..." je odvrnila, "gla-va me malo boli."

"To je najbrž od sonca, ki te je opoklo! Zakaj, takoj ti dam kadulje in do jutri preide. A kje je Tasja, moj Bog!" je zdajci glasno zakričala in se počila po bočnih.

Oh, ta porednica: njej je prav podobno, da pride pred namenom v mesto . . ."

"Nič ne de, ne bodo za zlo vze- li!" je odgovorila Grunja, gledala naprej in se nasmehnila.

Tasja je bila resnično že na polovico klanca do trdnjavce.

"Kako ne bodo za zlo vzele?" je srdito rekla bojarinja. "Razkuštrano dekle udere samo v mesto — komu je to podobno?"

Med godnjanjem Alene Ivanovne sta dospeli do reke in šli čezno po plavajočem mostu; na drugem bregu so vpregli konje v kočijo, odvrlji kolesa, se usedli in konji so krenili v hrib med krikom in poganjanjem voznikov.

Privoživi na vrh je kočija zavila na desno k trdnjavskim vratom, nad katerimi je bilo videti ikono Nikolaja Ugodnika, in rototaje zavozila pod oboke. Pri vratih so stali, smehljajo se na vsa usta, in se nizko klanjali s sekiram oboroženi stražarji. Golovljeve in Grunjo so dobro poznali v Izboršku.

Kočija je zdrdrala v trdnjavco in se tako ustavila pred starinsko cerkvijo — Nikolajevsko stolnico; dalje se radi tesnih ulic v kočijo, zavrlji kolesa, se usedli in konji so krenili v hrib med krikom in poganjanjem voznikov.

Komaj so zaropatale kolesa pod oboki vrat, že so se začela okencata najbljžih hiš odpirati, iz njih so pogledovali ženski in moški obrazzi, in bojarinja in Grunja še nista utegnili stopiti iz kočije, že ju je obstopilo in pozdravljalo dvajset ljudi.

Ko sta se z vsemi pozdravili in pogovorili, sta v spremstvu slug krenili v eno izmed ozkih mestnih ulic — ki je bila tako široka, da jo je bilo z razprostrtnimi rokami mogoče zagraditi, — že jima je naproti hitela z glasnim

brih dvajset let, torej se tudi ni izpreminjal.

Bojarinja Golovljeva je računala, da bo v Izboršku samo prenočila, a zjutraj zgodaj odpotovala, tako da bi za večernice došpela v Pečere, toda ni šlo po njenem: mati protopopica gostov, in še takšnih — krstno hcer z materjo! — ni pustila tako hitro.

Tasja in Grunja sta se s protopopovimi hčerami po volji nadihni po okolici Izborška v teh dveh dneh, ki sta bili v gostih pri njih. Razume se, da sta obiskali tudi Slavjanske studence, ki še dandanes vro'iz kamenite rebri v devetih strujah posetili sta Knjaž — pokopališče na hribu, na katerem pod široko kamenito ploščo spi večno spanje knez Truvor. Pogledali sta tudi v Nikolski monastir, ki je stal na starem gradišču za pokopališčem na ostrom rtu nad širokim zalivom reki.

Šele tretji dan je protopopica izpustila svoje goste. Kočija pa ni zapeljala v mesto, temveč je čakala svoje gospodarice tam, kjer je nočevalo in stalno te dni vse vozovje — v vasi petih, šestih hišic, razmetanih po hribu takoj za trdnjavco.

Protopop z rodbino je spremil goste prav do kočije, in ko so se bili poslovili, so on in njegova družina še dolgo gledali za oddaljajočim se prevozom. Slednji je znatno skrčil: trije vozovi z vsakovrstnim živežem so ostali v gostišču protopopice.

Od Izborške do Peče je dvajset poprišč. Cesta gre s hriba na hrib, zdaj pada v dolino, zdaj se spenja v klanec. Vse, kar je mogel z vrh hribov obseči pogled, je bil sam nepretrgan vekovčni hrastov gozd. Brez konca in kraja se je razprostiralo njega zelenje, kakor z valovi pokrito morje. Na tisoče ptic, kakor rojev čebel nad uljnjakom, se je glasilo in pelo v vedrem, svežem listju. V njem se je nahajalo brez števila živali: poleti se je zgodilo, da so prišli medvedi prav na cesto in si ogledovali redke popotnike; pozimi so potovali ljudje v velikih truhinah in pod varstvom po njej — prevladovale so trope volkov; zori, losi, epri in koze pa so se v vsakem letnem času klatile v črehah tod.

In ni čudno: les se je raztezel na tisoče vrst; začenjal se je pri Mazurskih jezerih, sel preko vse Litve in Livonije ter se zlival nato v temen iglast gozd, ki je zavil Tversko, Novgorodsko in Premško zemljo.

Toda ne le medvedi in volkovi, bolj pogosto nego zveri so se klanili po cestah v gozdu ljudje. Nescrta je bila za maloštevilne potnike, ako so se srečali z glumači; tisti so bili enake vrednosti kakor

razbojniki! Se huje pa je bilo srečati se z malimi objezdnimi četami livonskih vitezov, ki so neredokrat delali krvave spreponde po obmejnih krajih.

Zato je del jezdecev odrinil iz Izborška že na čelu prevoza, imajoč dve sto seznejev pred seboj dva opazovavca, ki sta pozorno izsledovala, ali ni kakor nevarnosti. Vozovi niso zaostajali, temveč so vozili tik drug za drugim.

Alena Pavlovna se je vznepokljala. Sasja in Grunja pa sta bili docela brezskrbni; Tasja je vencmer skakala iz kočije in kakor kozica letala v notranjost odprtičje; Tasja in Grunja pa sta se dali zapeljati z jagodami, ki so kakor koralna ogrlica rdele vzdolž potoka, in tako zabredli nazaj prav do ceste. Zdajci je Tasja vzliknila in stopila bliže h Grunji: pet korakov od nje je na črem, od viharja podtrdem brestu sedel neznan človek.

Bojarinja se je obračala, iskanje z očmi hcer, ki se je zgubila med drevjem, in začela kričati, a Tasja je, glej, prisakala iz grmovja daleč spredaj, vsa žareča, srečna kakor srečen metulj, oponjena z vonjem trav in cvetov ter z božanjem sonca, planila v kočiji in nagajala zdaj materi zdaj Grunji, ali pa se je zavalila na blazine, da se oddahne.

"Mamica, Grunja!" so se neprestano slišali vzlikli, "poglejta no cesto, kakšna je — vsa rdeča. A tu bela ..." Tam pa rumena!

"Kako veš?"

"Po sledovih se vidi: viš, koliko konj in voz je krenilo tod s ceste. Greste na božjo pot?"

"Na božjo pot," je rekla Tasja, "a ti? Ali si morda glumač?" je pristavila in si ogledovala platneno torbo, ki mu je stala ob nogah, in mislila, da opazi za njeno sopl ali tamburin.

Neznanec se je zopet nasmejan.

"Neznanec je bil vrgel z roko šop temnoplabilo sveže in prijetno in v eni izvirih las nazaj, ki mu je bil padel med njih je bil kratko pred polnem določen odmor za obed

Prevoz se je ustavil. Njegov reditelj, stari hišni služabnik Golovljevih, Luka, je šel na končno daleč v gozd, izbral udobno in od ceste oddaljeno mesto ter popeljal tja vse ljudi in vozove.

Na neveliki jasi so med dvema košatima hrastoma, izpregli konje, jim spelj nofe in jih pustili, da se pasli po visoki sočni travi; ob potoku so zakurili dva ognja in začeli pripravljati obed.

Po obedu so za utrujeno bojarinjo pogrnili pernic in ona je legla, da se v senci pod hrastom odpocije; Tasja in Grunja pa sta se dali zapeljati z jagodami, ki so kakor koralna ogrlica rdele vzdolž potoka, in tako zabredli nazaj prav do ceste. Zdajci je Tasja vzliknila in stopila bliže h Grunji: pet korakov od nje je na črem, od viharja podtrdem brestu sedel neznan človek.

"Da ..." je rekla naglo.

"A ti, kdo si? Odkod jo poznaš?" se je hitro vmešala radovna Tasja.

"Po obrazu se pozna: očetu je jasno podobna. Srečna bo, znamenja so taka, pravijo!"

"No, a kdo sem jaz?" je vprašala Tasja, držeč se Grunje pod komolcem in kažoč svoj smejoci se obrazek izza njene rame.

"Ne vem ..." je odgovoril tu-

ga, "a da si očetova hči, vidim!"

"Eh, jaz sem pa mislila, da si vedež!" je nezadovoljno zategnila Tasja. "Morda si pa le vedete! Vedeži nama!" je pristavila Tasja in oživila.

Neznanec je zmajal z glavo.

"Ne znam ..." je odvrnil, "zakaj pa bi tudi vedeževal človeku? Rodi se, ženi ali moži se, vzreja otroke, potem pa gre v gomilo k pokoju in s tem je vse povedano!"

"Nikakor ni tako!" je rekla Tasja. "Vsi se ne ženijo in možijo. In nekateri so srečni, drugi pa so nesrečni . . ."

"Kaj je sreča in kaj nesreča — tega mi ne vemo! ..." je nedoločeno odgovoril neznanec. "Tudi nesreča je včasih k sreči in sreča kedaj v nesreču vede. . . ."

(Dalje prihodnjih)

Joseph Froeberg iz Brockton, Mass. se na vse mile viže baše, samo da bi bil dovolj težak za zrakoplovno službo v ameriški armadi.

ZANESLJIVA POPRAVILA IN POSTREŽBA

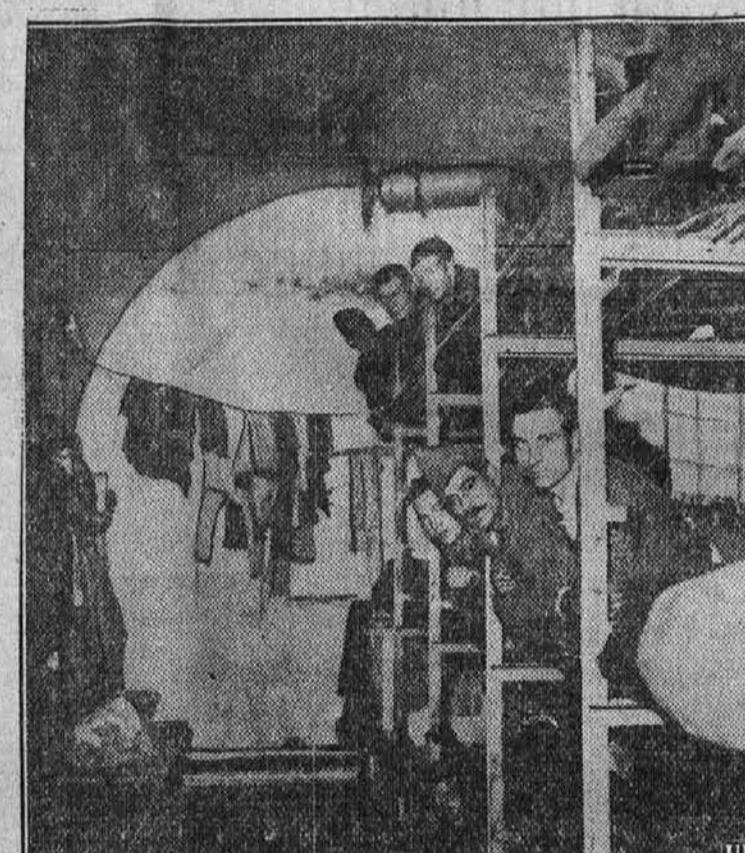
Popravljamo radije za dom in avto, pralne stroje, peči in "cleaners."

PERUSEK FURNITURE CO.

809 East 152nd Street

MULberry 9211

Odperto v pondeljek, četrtek in soboto večer.

Domače življenje v notranjosti utrdb Maginot linije.

Na vsak način je to dosti bolj udobno kot v strelskih jarkih.

Ohranite ta kupon, je vreden 25¢

Ta kupon in 75c je za vstopnino dvem osebam na petkovno zabavo v dvorani cerkve sv. Vida, točno ob pol devetih zvečer.

Ohranite ta kupon, je vreden 25¢

Previdni in gospodarski ljudje

vedno najprej pogledajo

OGLASE

Ameriški Domovini

in potem gredo kupovat k trgovcu, ki v tem listu oglašuje.

Trgovci, zavedajte se nakupovalne moči slovenskega naroda in oglašujte svoje blago

AMERIŠKI DOMOVINI

Izplačalo se vam bo!

